

Oluf Jensen: Den højtærede Socialminister sagde, at der ikke fra konservativ Side var kommet nogen ny Tanke frem med Hensyn til Forandring af Refusionsgrundlaget. Den højtærede Minister ved jo dog godt, at jeg, da Lovforslaget om midlertidig Hjælp til Kommunerne til Udførelse af mindre Arbejder var til Forhandling, udtalte, at jeg var lidet stemt for, at Udgifterne skulde gaa ind under den mellemkommunale Refusion, idet jeg fandt, at den Tanke, at de fordeles paa hele Landet, ikke var fuldt retfærdig. Jeg tiltraadte subsidiært Socialministerens oprindelige Forslag om at dele Landet i 5 Kredse, men saa helst, at Udgifterne blev fordelt amtsvis. Jeg vil her blot anføre et lille Eksempel paa den efter min Mening bestaaende Uretfærdighed; jeg forstaa ikke, hvordan saadanne Tilfælde kan fremkomme. Ifølge de Oplysninger, der er fremsendt om Fordelingen, har Slagelse Købstad udredet 270 423 Kr. og faaet refunderet 134 028 Kr., altsaa 50 pCt. En By som Nykøbing F., der har samme Indbyggerantal — jeg ved ikke, hvorledes Forholdet er med det tredje Punkt, Grundskatten —, har udredet 164 904 Kr. og faar kun refunderet 17 666 Kr., altsaa kun 11 pCt. Jeg kan ikke forstaa, at det kan kaldes Retfærdighed.

Ordføreren for Forslagsstillerne (H. Chr. Petersen): Jeg maa naturligvis beklage, at det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen) ikke var blevet Spor af klogere af min Tale, og dermed opgiver jeg at gøre et nyt Forsøg, for saa maa Opfattelseevnen ikke være absolut god.

Det ærede Medlem var inde paa, at de Konservative var nær ved at stemme for Refusionsordningen. Ja, nær ved skaber ingen Fare. Men vi kender jo godt denne Paastand, og det er ganske interessant at se, hvorledes man hænger sig i, at saa nær var de Konservative ved det. Men de Konservative var saa langt derfra, at de ikke vilde være med, hvis der ikke skete betydelige Ændringer . . . (*Socialministeren* [Steincke]: Saa vilde de være gaaet med?). Til Refusionsordningen; men det var altsaa i det store Forslag.

Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) fandt, at det vilde være meningsløst at lægge Beslag paa nogle Embedsmænd i Ministerierne, baade Finansministeriet og Socialministeriet. Jeg maa sige, at det er ret interessant at erfare, at naar det drejer sig om en Sag, hvor 300 Mill. Kr. skal omsættes, har det virkelig ingen Interesse at faa Tingene undersøgt. Men det

maa de Herrer selv om; kan de ikke følge os i vort Forslag, maa vi naturligvis finde os i det.

Den højtærede Minister spurgte, hvorledes det kunde være, at Folk strømmede saa stærkt til. Det kan jeg saamænd let give en Forklaring paa; det er Socialreformen, der kalder paa dem, det er de uheldige Rammer. Man har faaet den Opfattelse, at det er lettere nu end tidligere at faa Understøttelse, og saa er der selvfølgelig en stor Kreds af Medborgere, som siger: Hvorfor skulde vi ikke tage den? Og det gaar fra Mand til Mand: Tag den dog, du taber ikke Stemmeretten, du taber ikke Agtelsen, du er lige saa god en Mand, som du var i Forvejen, selv om du kommer ind under Socialreformen. Saaledes er faktisk Forholdene.

Den højtærede Minister spurgte ogsaa om, hvorfor den konservative Interesse for Socialreformen fuldstændig var ændret. Maa jeg dertil sige: Blev den ikke revet ud af de Konservative ved Kriseforliget i sin Tid? Havde vi Konservative faaet Tid til at gaa den igennem, var den aldrig kommet til at se saadan ud. (*Socialministeren* [Steincke]: Saa?). Det gik i en Fart; som den højtærede Minister før sagde: Alt, hvad jeg skal have med at gøre, skal gaa i en Fart. Her er det gaaet for rask, det er der ikke Tvivl om, det er gaaet alt for hurtigt, og man kan ogsaa mærke rundt omkring, at man ikke i Kommunerne er tilfreds med, at det er gaaet saa hurtigt. Sagen skulde være behandlet paa en anden Maade.

Den højtærede Minister vilde presse ud af mig: hvad er det, de Konservative vil have forandret? Hvorfor siger de det ikke Paragraf for Paragraf? (*Socialministeren* [Steincke]: Nej!). Ja, saadan forstod jeg Ministeren. Men hvorfor skulde jeg gaa fra Paragraf til Paragraf, naar det udtrykkelig staa i Lovforslaget, hvad Opgaven er? Opgaven er at faa undersøgt til Bunds, hvorledes det foregaar derude, og at faa de Folk, som behandler disse Sager, med i Arbejdet for at kunne skabe gode Forhold for denne Lov, saa at alle kan være tilfredse. For det nytter jo ikke at nægte det: Der er noget, der hedder sygelig Humanisme. Det er vi ved at komme ind paa her i Landet. Saa snart den er borte, tør jeg love de Konservatives Medvirkning, for jeg tør vel nok paastaa, at vi kan være lige saa humane, selv om vi er konservative, som den højtærede Socialminister, der er Socialdemokrat.

Jeg beklager naturligvis, at vi ikke kan komme længere. Det ser ikke godt ud for mit Forslag, maa jeg indrømme, men saa